

Dossier: «Gestió de la sostenibilitat i la transformació digital» coordinat per Xavier Baraza i August Corrons

IMPACTES, RISCOS I OPORTUNITATS

L'informe de sostenibilitat, la CSRD i la proposta òmnibus de la UE

Dolors Plana-Erta

Professora agregada dels estudis d'Economia i Empresa de la UOC

RESUM En un món cada cop més conscient de la importància de la sostenibilitat, la transparència en les pràctiques empresarials ha esdevingut una prioritat. Com a resposta a aquesta demanda, la Unió Europea va emetre el desembre de 2022 la Directiva d'informació sobre sostenibilitat corporativa (*Corporate Sustainability Reporting Directive*, CSRD, per les seves sigles en anglès), la qual introdueix requisits més estrictes per a la presentació de l'informe de sostenibilitat. Aquesta normativa redefineix la manera com les empreses han de reportar els seus impactes, riscos i oportunitats en matèria ambiental, social i de governança (*Environmental, Social, and Governance*, ESG), i fomenta més transparència i alineació amb els marcs reguladors internacionals, per tal de permetre que inversors, reguladors i altres grups d'interès puguin prendre decisions informades sobre el nivell de sostenibilitat d'una organització. L'article analitza la Directiva CSRD, i en destaca els beneficis i obligacions principals per a les empreses en l'elaboració dels informes de sostenibilitat. També examina el possible impacte de la proposta de Directiva òmnibus I de la UE, presentada el febrer de 2025, i el seu impacte en la implementació i abast de la CSRD.

PALAULES CLAU CSRD; sostenibilitat; transparència; informe de sostenibilitat; òmnibus I

IMPACTS, RISKS AND OPPORTUNITIES

The sustainability report, the CSRD, and the EU's omnibus proposal

ABSTRACT *In a world increasingly aware of the importance of sustainability, transparency in business practices has become a priority. In response to this demand, the European Union issued the Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) in December 2022, introducing stricter requirements for sustainability reporting. This directive redefines how companies must disclose their impacts, risks, and opportunities in environmental, social, and governance (ESG) matters, and promotes greater transparency and alignment with international regulatory frameworks. This, in turn, enables investors, regulators, and other stakeholders to make informed decisions about an organization's level of sustainability. The article analyses the CSRD directive, highlighting its main benefits and obligations for companies in preparing sustainability reports. It also examines the potential impact of the EU's proposed Omnibus I directive, presented in February 2025, on the implementation and scope of the CSRD.*

KEYWORDS CSRD; sustainability; transparency; sustainability report; omnibus I

Introducció

Des que la Comissió Europea va publicar les recomanacions sobre la responsabilitat social corporativa¹ (RSC) el 2001, dirigides a promoure l'adopció de pràctiques voluntàries de transparència empresarial, la Unió Europea ha avançat significativament cap a una regulació més estricta i estandarditzada de l'informe de sostenibilitat.

El 2014, es va adoptar la Directiva d'informació no-financera (NFRD) i es va introduir l'obligatorietat que les grans empreses amb més de 500 treballadors informessin sobre els seus impactes en els àmbits ESG, amb l'objectiu de facilitar a inversors i altres grups d'interès l'avaluació de l'acompliment sostenible de les organitzacions. No obstant això, va ser el Green Deal europeu² (Pacte Verd Europeu), comunicat el 2019, el que va posar en evidència les limitacions de la NFRD per contribuir a canalitzar inversions cap a activitats alineades amb els criteris ambientals, socials i de governança, ja que no garantia prou nivell de comparabilitat ni fiabilitat en els *reporting* de sostenibilitat. Davant aquesta necessitat, la Comissió Europea va aprovar el 2022, la Directiva d'informació sobre sostenibilitat corporativa (CSRD), que exigeix la presentació d'informació més detallada, precisa i verificada sobre l'acompliment en matèria ESG. Aquesta nova directiva representa un avanç fonamental en el marc regulador europeu, ja que reforça la transparència empresarial i enforteix la confiança dels *stakeholders* en el *reporting* de sostenibilitat.

En el primer apartat de l'article, es presenten les idees bàsiques de la CSRD, tant la seva concepció com les novetats que introdueix i els canvis en les empreses de cara a la seva implementació. En el segon, s'examinen els possibles efectes de la proposta omnibus de la UE que, en cas de ser aprovada, introduiria ajustos significatius en la CSRD per reduir la complexitat que implica la seva aplicació per part de les organitzacions per tal de millorar-ne la competitivitat. Som-hi!

1. La nova Directiva CSRD

La Directiva CSRD (Directiva 2022/2462/UE) és la nova normativa europea que regula com han d'informar les empreses sobre sostenibilitat. Reemplaça l'anterior Directiva d'informació no-financera (*Non-Financial Reporting Directive*, NFRD) de 2014 (Directiva 2014/95/UE), que a Espanya es va incorporar a la legislació per mitjà de la Llei 11/2018 sobre Informació no-financera i diversitat (INF).

La CSRD es va començar a implementar l'1 de gener de 2024 als països membres que ja l'havien incorporat al seu ordenament jurídic. Tanmateix, Espanya encara no ha completat aquest procés,³ encara que el termini màxim per fer-ho era juliol de 2024. Mentrestant, les empreses espanyoles continuen subjectes a la Llei 11/2018 per a la presentació del seu informe de sostenibilitat de 2024. No obstant això, a la fi d'aquest mateix any, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes (ICAC) i la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) van recomanar conjuntament que la informació de sostenibilitat a Espanya s'elabori ja segons la CSRD i els estàndards europeus ESRS, encara que amb algunes consideracions específiques.

1.1. Canvis i novetats principals

Amb l'objectiu de millorar la qualitat, comparabilitat i fiabilitat de la informació sobre sostenibilitat, la nova directiva CSRD introdueix canvis rellevants respecte a la regulació anterior. Aquestes modificacions amplien el nombre d'empreses obligades a reportar, també estableixen estàndards uniformes i reforcen la verificació externa dels informes, entre altres aspectes. A continuació, es destaquen les novetats principals (resumides a la taula 1):

1. Com (2001) 366 final. Comunicat de la Comissió Europea de presentació del *Libro Verde: Fomentar un marco europeo para la responsabilidad social de las empresas*.
2. Com (2019) 640 final. El Green Deal europeu estableix l'estratègia de transformar la UE en una economia moderna, eficient en l'ús de recursos i competitiva, i garanteix que: **a)** no hi hagi emissions netes de gasos d'efecte d'hivernacle el 2050, **b)** el creixement econòmic estigui dissociat de l'ús de recursos i **c)** no hi hagi persones ni llocs que es quedin enrere.
3. Actualment només hi ha un projecte de llei aprovat pel Consell de Ministres el 29 d'octubre de 2024.

- a. Ampliació de l'abast. Mentre que la NFRD només era obligatòria per a empreses que tinguessin més de 500 empleats i que, a més, complissin els requisits d'empresa gran, la CSRD estén la seva aplicació a totes les empreses amb més de 250 treballadors i a les pimes cotitzades.
- b. Introducció d'estàndards per a l'elaboració de l'informe. La NFRD no establí un marc específic per a la presentació de la informació, però permetia a les empreses utilitzar diferents marcs de divulgació reconeguts. En canvi, la CSRD introdueix les Normes europees d'informació sobre sostenibilitat (NEIS, o ESRS per les seves sigles en anglès) com a marc obligatori que garanteix l'homogeneïtat i comparabilitat de la informació entre les empreses.

Les NEIS es poden classificar en estàndards intersectorials, aplicables a totes les organitzacions independentment del sector de l'economia en què operin; i en estàndards específics per a sectors concrets. El desenvolupament dels estàndards l'ha iniciat la UE pel conjunt de normes transectorials (Reglament delegat 2023/2772/UE), que consta de 12 normes i hi inclou gairebé 1.200 punts de dades o informació a facilitar. Aquesta informació es pot presentar en format narratiu, seminarratiu o numèric. Així mateix, la CSRD exigeix que, per a l'any 2026, s'adopti el primer conjunt d'estàndards sectorials. A més, la directiva permet a les pimes que cotitzen en borsa que presentin els seus informes utilitzant un conjunt de normes separat, més lleuger i proporcionat, en comptes del complet de les NEIS.

En referència a les normes transversals citades, es poden dividir en generals i temàtiques. En els estàndards generals, NEIS1 i NEIS2, s'estableix l'estructura sobre la qual s'organitzen la resta de les normes i són d'aplicació obligatòria per a totes les empreses. D'altra banda, en els estàndards temàtics conformats per deu normes, es tracten aspectes específics de la sostenibilitat i només s'han d'aplicar a aquells temes rellevants per a cada organització segons la seva anàlisi de materialitat. Dins d'aquesta categoria, hi ha cinc normes ambientals (NEIS E), quatre normes socials (NEIS S) i una norma de governança (NEIS G).

- c. Obligació de verificació (auditoria) externa. Sota la NFRD, les empreses no estaven obligades a sotmetre la seva informació de sostenibilitat a verificació. Malgrat això, la CSRD introdueix l'obligació de verificació limitada per tercers, com ja ho feia la INF a Espanya, de manera que es reforça la credibilitat de l'informe.
- d. Enfocament de doble materialitat. Una de les novetats importants introduïdes per la CSRD és el concepte de doble materialitat. Mentre que la NFRD se centrava en com els riscos d'alguns factors ESG afectaven l'empresa, la CSRD amplia aquesta visió exigint que les empreses també informin sobre com les seves activitats i les de tota la seva cadena de valor (CV) impacten en el medi ambient i la societat.

Aquest enfocament de doble materialitat ajuda les organitzacions a comprendre tant l'impacte de la sostenibilitat en el seu negoci com la seva pròpia influència i la de la seva CV sobre l'entorn. Si s'adopta més enllà d'un simple requisit normatiu, la doble materialitat es pot convertir en una eina estratègica clau, ja que permet, per exemple, avaluar l'empremta de carboni, el consum d'aigua o els efectes en la biodiversitat, de manera que facilita la definició de rutes de transició sostenibles i l'exploració de nous models de negoci alineats amb els límits planetaris.

A més, aquesta visió fomenta la col·laboració entre diferents àrees de l'empresa –com finances, operacions i innovació– i els permet identificar riscos, detectar oportunitats i accedir a nous mercats. Per a que la doble materialitat tingui aquest efecte transformador, és fonamental que la sostenibilitat no es percebi només com una obligació reguladora, sinó com un pilar estratègic integrat en la cultura i l'operació de l'organització.⁴ Precisament, aquesta és la intenció de la Unió Europea amb la CSRD, garantir que la sostenibilitat no sigui vista com un requisit aïllat, sinó com un element fonamental de l'estratègia empresarial, de manera que les empreses adoptin una visió a llarg termini i contribueixin activament a la transició cap a una economia més sostenible i resiliència.

- e. Entrada en vigor i terminis. La CSRD ha entrat en vigor de manera progressiva des de 2024, primer per a grans empreses ja subjectes a la NFRD i, en els anys següents, s'estendrà a altres organitzacions.

---

4. Aquest enfocament empresarial, conegut com a sostenibilitat estratègica, consisteix a integrar de manera profunda i coherent els principis de sostenibilitat –ambientals, socials i de governança (ESG)– en l'estratègia corporativa a llarg termini de l'organització.

Taula 1. Comparativa de la Directiva NFRD (2014), la Llei espanyola INF (2018) i la Directiva CSRD (2022)

Aspectes	NFRD (2014) / INF (2018)	CSRD (2022)
Abast: qui?	Grans empreses i grans grups que siguin entitats d'interès públic, és a dir: <ul style="list-style-type: none"> • Empreses cotitzades. • Entitats de crèdit i asseguradores. • Designades per l'estat. <p>Amb més de 500 treballadors durant l'any i que compleixin requisits de gran empresa.*</p> <p>Espanya (INF) a partir 2021 empreses amb més de 250 treballadors.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Grans empreses i grans grups (més de 250 treballadors).* • Pimes cotitzades (no microempreses, menys de 10 treballadors). • Empreses fora de la UE (més de 150 milions de facturació) amb filial o sucursal. • Entitats de crèdit i asseguradores. <p>Aplicació gradual (2024 al 2028).**</p>
Informació a facilitar: què?	Principals riscos i indicadors clau de resultats, amb informació sobre els següents àmbits: <ul style="list-style-type: none"> • Qüestions mediambientals. • Aspectes socials i relatius al personal. • Qüestions relacionades amb drets humans. • La lluita contra la corrupció i el suborn. 	Riscos i oportunitats de les qüestions de sostenibilitat que afecten l'empresa, i l'impacte de l'empresa en temes socials, ambientals i de governança.
Marc de preparació: com?	Voluntari: es recomana l'ús del GRI o altres marcs nacionals, europeus o internacionals.	Obligatori: l'ús de les Normes europees d'informació sobre sostenibilitat (NEIS).
Ubicació de l'Informe de sostenibilitat: on?	O bé en l'informe de gestió o com a informe independent.	Part de l'informe de gestió.
Verificació externa de l'Informe de sostenibilitat.	No obligatòria.	<ul style="list-style-type: none"> • Obligatòria verificació limitada. Es verifica que la informació sobre sostenibilitat sigui conforme a les NEIS. • En un futur s'aspira al fet que la verificació sigui raonable, és a dir, s'emeti una opinió sobre ella. <p>Espanya (INF) obligatòria, informe de sostenibilitat verificat per expert independent.</p>

Font: Gutiérrez (2023) i Plana-Erta (2025)

Notes:

* A la UE, es considera gran empresa aquella que supera els 250 treballadors i té més de 25 milions d'euros d'actius o 50 de facturació.

** L'aplicació de la CSRD serà gradual. El calendari d'implementació era el següent:

- Primera fase: les grans entitats d'interès públic amb més de 500 empleats (les que ja aplicaven NFRD) han d'informar per primera vegada el 2025 sobre l'exercici 2024.

- Segona fase: les altres grans empreses amb més de 250 treballadors han d'informar el 2026 sobre l'exercici 2025.

- Tercera fase: les pimes amb valors cotitzats han d'informar el 2027 sobre l'exercici 2026, encara que poden optar per retardar-lo com a màxim fins a l'exercici 2028.

- Quarta fase: certes empreses no pertanyents a la UE que operin en territori de la Unió han d'informar el 2029 sobre l'exercici 2028.

1.2. Desafiaments i oportunitats per a les empreses

La implementació de la CSRD marca un canvi significatiu en la regulació europea, i representa tant reptes com avantatges per a les empreses. La seva adopció exigeix una transformació profunda en la gestió de la sostenibilitat, però alhora obre noves oportunitats per enfortir la posició competitiva en el mercat.

D'una banda, les organitzacions han de millorar la seva infraestructura de dades i establir processos rigorosos d'auditoria interna i externa per garantir la integritat i fiabilitat de la informació reportada. A més, la falta de recursos financers i coneixements tècnics en sostenibilitat poden dificultar-ne la implementació. Així mateix, la integració de les dimensions ESG en els plans estratègics requereix una transformació cultural i estratègica profunda de l'organització. També cal reconfigurar els processos interns i estructures empresarials per complir amb els requisits estrictes de divulgació de sostenibilitat, la qual cosa implica gestionar grans volums de dades i assegurar l'estandardització dels informes. Cal sumar-hi la complexitat de recol·lectar informació en totes les capes de la CV, la qual cosa comporta un desafiament addicional en termes de traçabilitat i control.

No obstant això, encara que els reptes són importants i especialment problemàtics per a empreses que fins ara no han prioritzat la sostenibilitat, la CSRD també brinda oportunitats importants. La integració de la sostenibilitat com

un pilar estratègic pot diferenciar una organització en el mercat, atreure inversors compromesos amb els criteris ESG i facilitar l'accés al finançament sostenible. Així mateix, l'anàlisi de materialitat ajuda a identificar riscos financers latents i proporciona informació valuosa per a una gestió més proactiva i eficient.

En aquest sentit, la directiva CSRD no només ha transformat la presentació dels informes de sostenibilitat, sinó que també redefeix la manera com les empreses operen, s'adapten i es relacionen amb la societat. Si l'organització afronta aquest canvi amb una visió estratègica i conscient no només garanteix el compliment normatiu, sinó que també representa una oportunitat per enfortir el seu compromís amb la sostenibilitat i posicionar-se com un agent de canvi en la transició envers una economia més justa i sostenible.

2. Primer paquet òmnibus en sostenibilitat de la UE

El gener de 2025, la Comissió Europea va presentar la Brúixola per a la Competitivitat,⁵ un nou full de ruta per recuperar la competitivitat a Europa i garantir una prosperitat sostenible en el període 2024-2029. Aquest comunicat es basa en l'anàlisi elaborada a l'informe de Draghi⁶ sobre el futur de la competitivitat europea i estableix l'enfocament adoptat per la UE, acompanyat d'una sèrie de mesures i facilitadors transversals per enfortir la competitivitat.

Un d'aquests facilitadors és la simplificació, l'objectiu del qual és reduir significativament la càrrega normativa i administrativa. En aquest context, sorgeix la proposta òmnibus⁷ de la UE, que busca simplificar l'aplicació d'algunes de les regulacions principals en matèria de sostenibilitat aprovades en els últims anys, entre les quals hi ha la Directiva sobre informes de sostenibilitat corporativa (CSRD). Encara que la part més rellevant està pendent d'aprovació pel Parlament Europeu i el Consell, i hi ha incertesa sobre quina serà la versió definitiva, la proposta aspira a garantir que la implementació de les normes de sostenibilitat sigui rendible per a les empreses, sense comprometre l'ambició general del Pacte Verd Europeu d'assolir una transició verda i justa.

Els canvis principals proposats en la Directiva òmnibus I són la reducció del nombre d'empreses obligades a informar sobre les seves pràctiques de sostenibilitat en un 80 %, una racionalització del marc de presentació dels informes disminuint la quantitat de dades requerides per les NEIS i el retard de dos anys en l'aplicació de la CSRD per a les empreses que encara no han començat la seva implementació. Davant la urgència de proporcionar seguretat regulatòria a les societats, el Consell Europeu va aprovar el passat 14 abril⁸ l'ajornament de dos anys de manera que les societats que havien de començar a informar el 2026 sobre l'exercici 2025 ho faran el 2028, i aquelles que ho havien de fer el 2027 sobre l'exercici 2026 ho faran el 2029. Aquest *stop-the-clock* dóna al Consell i al Parlament Europeu el temps necessari per acordar les modificacions substancials que planteja la Directiva òmnibus. A continuació es relacionen les citades modificacions:

- Es revisarà l'abast d'aplicació de manera que només estarien obligades a elaborar i publicar un informe de sostenibilitat les grans empreses amb més de 1.000 empleats i un volum de negoci de 50 milions d'euros o un balanç comptable superior als 25 milions d'euros. És un canvi dràstic que exclouria grans empreses amb fins a 1.000 treballadors i les pimes cotitzades.
- Les empreses excloses de l'àmbit d'aplicació de la CSRD (aquelles amb fins a 1.000 empleats i pimes cotitzades) podrien optar per informar voluntàriament seguint la Norma voluntària de presentació d'informes de sostenibilitat per

5. Comunicat de premsa de la Comissió Europea. Brúixola de Competitivitat de la UE (*Competitive Compass*) [en línia]. Disponible a: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/ip_25_339

6. «The future of European competitiveness: Report by Mario Draghi» [en línia]. Disponible a: https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en?prefLang=es

7. La proposta Omnibus I i II afecta a la CSRD i a quatre normes més: la Directiva de Diligència Deguda en Sostenibilitat Corporativa (CSDDD), Directiva (EU) 2024/1760; la Taxonomia de la UE, Reglament (UE) 2020/852; els ajustos a la frontera del carboni (CBAM); i els programes d'inversió.

8. Notícia de premsa del Consell Europeu de 14 d'abril de 2025 [en línia]. Disponible a: <https://www.consilium.europa.eu/es/press/press-releases/2025/04/14/simplification-council-gives-final-green-light-on-the-stop-the-clock-mechanism-to-boost-eu-competitiveness-and-provide-legal-certainty-to-businesses/>

a microempreses i pimes no cotitzades (*Voluntary Sustainability Reporting Standard for non-listed SMEs, VSME*),⁹ elaborada recentment per l'EFRAG.

- També es restringiria la informació que les grans empreses podrien sol·licitar a les empreses de la seva CV, i es limitaria a la norma voluntària VSME. D'aquesta manera, es protegiria totes les empreses amb fins a 1.000 empleats, i no només les pimes, com ocorre actualment.
- A més, se suprimiria la possibilitat d'exigir la verificació raonable del *reporting* de sostenibilitat, i es mantindria únicament la verificació limitada; això proporcionaria certesa a les organitzacions que no enfrontarien en el futur un increment en els costos derivats de la verificació del *reporting*.
- De la mateixa manera, es proposa que desapareguin els estàndards específics de presentació d'informes per sector, l'aprovació dels quals estava prevista per als pròxims anys, i s'evitaria un augment en la quantitat de punts de dades obligatòries.
- I finalment, es preveu una reducció i clarificació de les Normes europees d'informació sobre sostenibilitat (NEIS), amb la finalitat d'agilitar i alleugerir l'elaboració dels informes de sostenibilitat. Consistiria a revisar el marc d'aplicació per disminuir substancialment el nombre de punts de dades obligatòries, de manera que s'eliminarien aquelles menys importants, es prioritzarien els punts quantitatius sobre el text narratiu i es diferenciarien amb més precisió entre aquelles que són obligatoris i aquelles que són voluntaris. Alhora, se simplificaria l'estructura i presentació dels estàndards, a més d'aclarir disposicions poc precises o de proporcionar instruccions més detallades sobre l'aplicació del principi de materialitat.

Encara que la proposta omnibus planteja modificacions significatives en les obligacions inicials d'informació i en la simplificació de la càrrega administrativa, també podria generar efectes no previstos, com una disminució de la transparència i possibles ineficiències econòmiques, com una concentració més gran de poder, un augment dels preus per als consumidors i un afebliment dels esforços de sostenibilitat. La UE s'enfronta al desafiament complex d'equilibrar els objectius de competitivitat i sostenibilitat.

Conclusió

Per concloure, només queda comentar que, encara que la legislació de la UE en temes de sostenibilitat evolucioni, sigui per l'actual proposta omnibus o per les pròximes modificacions, el seu compliment, com indica Ecovadis (2025), és només una peça del trencaclosques, perquè els informes de sostenibilitat i la diligència deguda són essencials per a la presa de decisions estratègiques, la millora de la visibilitat i la capacitat de captació de clients, l'accés a finançament i la resiliència de l'activitat empresarial a llarg termini. Per tant, més enllà d'una obligació o tendència, és important que les empreses, especialment les pimes, concebin la sostenibilitat com una necessitat per mantenir la seva competitivitat.

Referències bibliogràfiques

DIRECTIVA (UE) 2014/95 del Parlamento Europeu y del Consejo, de 22 de octubre de 2014, por la que se modifica la Directiva 2013/34/UE en lo que respecta a la divulgación de información no financiera e información sobre diversidad por parte de determinadas grandes empresas y determinados grupos Texto pertinente a efectos del EEE. *Diario Oficial de la Unión Europea*, L330, de 15 de noviembre de 2014 [en línia]. Disponible a: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/95/oj>

9. Aquest marc voluntari VSME (lliurat a la Comissió Europea el 17 de desembre de 2024) se centra en la creació d'informes clars i accessibles sobre els aspectes ambientals, socials i de governança de l'empresa. A més, cerca simplificar el procés per a les pimes, s'adapta als seus recursos i capacitats limitades, i els permet fer un pas cap a la sostenibilitat sense incórrer en grans inversions o càrregues administratives [en línia]. Disponible a: <https://www.efrag.org/en/projects/voluntary-reporting-standard-for-smes-vsme/concluded>

- DIRECTIVA (UE) 2022/2464 del Parlamento Europeu y del Consejo, de 14 de diciembre de 2022, por la que se modifican el Reglamento (UE) no. 537/2014, la Directiva 2004/109/CE, la Directiva 2006/43/CE y la Directiva 2013/34/UE, por lo que respecta a la presentación de información sobre sostenibilidad por parte de las empresas. *Diario Oficial de la Unión Europea*, L322, de 16 de diciembre de 2022 [en línea]. Disponible a: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>
- ECOVADIS (2025, marzo). «Paquete Ómnibus: una visión realista de la normativa de la UE sobre los informes de sostenibilidad y diligencia debida». *EcoVadis* [en línea]. Disponible a: <https://resources.ecovadis.com/es/blog/paquete-%C3%B3mnibus-una-visi%C3%B3n-realista-de-la-normativa-de-la-ue-sobre-los-informes-de-sostenibilidad-y-diligencia-debida>
- GUTIÉRREZ DEL ARROYO GONZÁLEZ, Fernando (2023). «European Sustainability Reporting Standards (ESRS): los nuevos requerimientos de divulgación ESG para las empresas europeas». *EsadeEcPol, Center for Economic Policy, Brief #4* [en línea]. Disponible a: <https://www.esade.edu/ecpol/es/publicaciones/european-sustainability-reporting-standards-esrs-los-nuevos-requerimientos-de-divulgacion-esg-para-las-empresas-europeas/>
- LEY 11/2018, del Parlamento Español, del 28 de diciembre de 2018, por la que se modifica el Código de Comercio, el texto refundido de la Ley de Sociedades de Capital aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, y la Ley 22/2015, de 20 de julio, de Auditoría de Cuentas, en materia de información no financiera y diversidad. *Boletín Oficial del Estado*, 29 de diciembre de 2018, núm. 314, pàg. 129833- 129854 [en línea]. Disponible a: <https://www.boe.es/eli/es/l/2018/12/28/11>
- PLANA-ERTA, Dolors (2025). *Regulació europea del reporting de sostenibilitat: CSRD i les NEIS transectorials* (1a. ed.). Recurs d'aprenentatge textual. Fundació Universitat Oberta de Catalunya (FUOC).
- REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2023/2772 de la Comisión, de 31 de julio de 2023, por el que se completa la Directiva 2013/34/UE del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a las normas de presentación de información sobre sostenibilidad. *Diario Oficial de la Unión Europea*, L2023/2772, de 22 de diciembre de 2023 [en línea]. Disponible a: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj

---

Citació recomanada: PLANA-ERTA, Dolors. «L'informe de sostenibilitat, la CSRD i la proposta omnibus de la UE». *Oikonomics* [en línea]. Maig 2025, núm. 24. ISSN 2330-9546. DOI: <https://doi.org/10.7238/o.n24.2508>

Dolors Plana-Erta

dplana@uoc.edu

Professora agregada dels Estudis d'Economia i Empresa de la UOC

Doctora en Administració i Direcció d'Empreses per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Des de 2002, és professora en l'àrea de comptabilitat i finances dels Estudis d'Economia i Empresa de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i, actualment, forma part del grup de recerca FM2 (*Finance, Macroeconomics and Management*) d'aquesta universitat. La seva recerca se centra a promoure l'avaluació per a l'aprenentatge en l'educació superior, i també en l'estudi de la qualitat de la informació financera i de les decisions financeres preses per les empreses.

Els textos publicats en aquesta revista estan subjectes –llevat que s'indiqui el contrari– a una llicència de Reconeixement 4.0 Internacional de Creative Commons. Podeu copiar-los, distribuir-los, comunicar-los públicament i fer-ne obres derivades sempre que reconegueu els crèdits de les obres (autoria, nom de la revista, institució editora) de la manera especificada pels autors o per la revista. La llicència completa es pot consultar a <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.ca>.

ODS

